

D ů v o d y :

Dovolání je opřeno jen o dovolací důvod nesprávného právního posouzení (§ 503 č. 4 c. ř. s.). Jest přisvědčiti dovolatelce, že odvolací soud posoudil spornou věc nesprávně s právního hlediska. Tím, že František S. spornou vkladní knížku jsoucí v úschově u berního úřadu jako politické depositum, dal žalované straně dne 11. června 1925 do zástavy tím způsobem, že jí odevzdal potvrzení berního úřadu o přijetí vkladní knížky do úschovy a vystavil jí prohlášení ze dne 11. června 1925 a že pak dodatečně i tato stvrzenka, i toto prohlášení byly předloženy žalující straně jako poddlužníku k rukám okresní správy politické jako poukazujícímu úřadu, kterýž úřad výměrem svým ze dne 16. března 1927 nařídil bernímu úřadu, by knížku vydal žalované straně, došlo ke zřízení smluvního zástavního práva ke knížce ve prospěch žalované strany symbolickou tradicí po rozumu § 452 obč. zák., neboť došlo tak ke zřízení zástavy způsobem i pro třetí osoby snadno poznatelným. Byl proto berní úřad povinen vyhověti příkazu okresní správy politické a vydati spornou knížku žalované. To, že tak neučinil, nýbrž že po poukazu vedl na spornou vkladní knížku i berní, i soudní exekuci, nemůže býti na úkor smluvnímu právu zástavnímu žalované strany již dříve nabytému. Že žalující strana nenabyla ke sporné vkladní knížce smluvního práva zástavního, správně dovodil odvolací soud. Je proto žaloba bezdůvodná a bylo dovolání vyhověti a změnou napadaného rozsudku obnoviti rozsudek prvního soudu.

Čís. 10625.

Vystoupení jednoho osobně ručícího společníka z komanditní společnosti nemusí býti po zákonu vždy důvodem k podání opovědi v š e m i účastníky (komplementáři i komanditisty).

(Rozh. ze dne 16. března 1931, R I 169/31).

Rejstříkový soud vrátil opověď vystoupení osobně ručícího společníka z komanditní společnosti, by byla podepsána všemi v obchodním rejstříku zapsanými osobně ručícími společníky a komanditisty, ježto odpadnutí společníka mají podle čl. 129 a 171 třetí odstavec obch. zák. opověděti k zápisu »účastníci«, jimiž při komanditní společnosti jest rozuměti veškeré osobně ručící společníky a komanditisty (čl. 155 obch. zák.). Rozkladu rejstříkový soud nevyhověl. D ů v o d y : Opověď jest podepsána jen dvěma osobně ručícími společníky, z nichž jeden vystupuje. Podle čl. 129 a 171 třetí odstavec obch. zák. mají odpadnutí společníka opověděti k zápisu »účastníci«. Třebaže i v čl. 129 obch. zák. není výslovné ustanovení obdobné čl. 88 obch. zák. jest povahou věci odůvodněno, by vystoupení společníka bylo opovězeno všemi společníky. Vystoupení to jest v podstatě změnou společenské smlouvy a jest opověď vyžadovati od všech účastněných společníků, čítaje v to

při komanditní společnosti i komanditisty (čl. 151 a 155 obch. zák.). Rekursní soud napadené usnesení potvrdil poukávav k důvodům prvního soudu.

Nejvyšší soud zrušil usnesení nižších soudů a vrátil věc rejstříkovému soudu, by o opovědi znovu rozhodl.

Důvody :

Rejstříkový soud vrátil opověď výmazu osobně ručícího společníka, jenž ze společnosti vystoupil, poněvadž nebyla podána všemi v obchodním rejstříku zapsanými osobně ručícími společníky a komanditisty. Vychází z ustanovení čl. 129 a 171 obch. zák., máje za to, že účastníky jest při komanditní společnosti rozuměti veškeré osobně ručící společníky a komanditisty, jakž prý patrno z čl. 155 obch. zák. Leč v této povšechnosti nelze souhlasiti s názorem rejstříkového soudu, jež sdílí i soud rekursní. Předpis čl. 155 obch. zák. tu vůbec nedopadá, poněvadž pojednává jen o změně firmy a sídla komanditní společnosti, kde zákon arcí vyžaduje opověď těchto změn k zápisu do obchodního rejstříku všemi společníky. Jinak jest tomu při zrušení společnosti a při vystoupení nebo vyloučení společníka podle čl. 129 třetí a čtvrtý odstavec, k němuž se vztahuje i čl. 171 obch. zák., kde zákon nenařizuje opověď všemi společníky, nýbrž prostě jen účastníky. Nemluví tu tedy zákon o všech účastnících a jest věcí rejstříkového soudu, by z daných poměrů usoudil, či opověď mu stačí, by, co se stalo, bylo učiněno zjevným a tím bylo vyhověno zásadám, na nichž vedení rejstříku spočívá (sr. rozh. čís. 5265, pak neuveřej. rozh. R I 944/20, R II 341/28, R I 551/29, A Cl. 1729, 1294; Staub-Pisko I § 3 k čl. 129 obch. zák.). Při komanditní společnosti jsou ovšem účastníky nejen komplementáři, nýbrž i komanditisté. Bude tedy na rejstříkovém soudě, by po případném šetření uvážil, zda snad v souzeném případě za daných poměrů stačí podpisy jen některých účastníků, či zda je odůvodněna potřeba podpisu opovědi všemi účastníky. Vystoupení jednoho osobně ručícího společníka o sobě, i kdyby mohlo snad býti pokládáno za změnu společenské smlouvy (viz odůvodnění usnesení o rozkladu), nemusí býti po zákonu vždy důvodem k podání opovědi všemi účastníky. Vždyť zákon (čl. 129, třetí odstavec, obch. zák.) pamatuje i na tento případ a přece mluví jen o povinnosti účastníků, tedy nikoli všech účastníků k podání opovědi. Dovolací stížnost jest v § 16 cís. pat. ze dne 9. srpna 1854 čís. 208 ř. zák. odůvodněna a bylo rozhodnouti, jak se stalo.

Čís. 10626.

Ujednání manželky notáře s těmi, kdož vydražili její nemovitost, že se budou za to, že jim poskytla slevu na nejvyšším podání za nemovitost a inventář, obracet s právníckými pracemi, týkajícími se nemovitosti, na jejího manžela, a ujednání smluvní pokuty pro případ nedodržení tohoto závazku, — příčí se dobrým mravům.

(Rozh. ze dne 16. března 1931, Rv II 144/30).